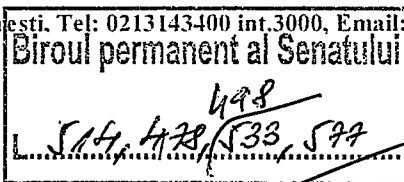

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București. Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@ gov.ro

Nr. 11263/2026

13 -10- 2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 9 octombrie 2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

L 514/2026 1. Propunerea legislativă privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online (Bp.406/2026);

L 428/2026 2. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a altor acte normative (Bp. 340/2026);

3. Propunerea legislativă pentru aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea Programului de susținere a producției de lapte ecologic certificat” (Bp.372/2026, L 498/2026);

L 533/2026 4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime (Bp.425/2026);

L 577/2026 5. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (Bp. 471/2026).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

478 15 octombrie 2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a altor acte normative*, inițiată de doamna senator USR Ruxandra Cibu Deaconu împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 340/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare*, modificarea și completarea *Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003, cu modificările și completările ulterioare*, precum și completarea *Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul facilitării accesului minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani la servicii de evaluare psihologică clinică, consiliere psihologică și psihoterapie, prin recunoașterea posibilității acestora de a consimți în mod autonom la astfel de servicii, fără a mai fi necesar acordul reprezentanților legali.

II. Observații și propuneri

1. Referitor la conținutul instrumentului de motivare a soluțiilor preconizate prin prezentul proiect de act normativ, semnalăm că, din analiza *Expunerii de motive*, rezultă că aceasta nu respectă cerințele prevăzute de art. 6 alin. (1) și (2) precum și art. 31 alin. (1) din *Legea nr.24/2000*¹. Astfel fiind, recomandăm justificarea în *Expunerea de motive*, în mod punctual și temeinic a soluțiilor normative propuse, cu redarea cerințelor care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi.

Semnalăm că soluția legislativă propusă necesită o analiză suplimentară din perspectiva raportului dintre reglementarea specială instituită în materia consimțământului pacientului minor și normele de drept comun referitoare la capacitatea de exercițiu a persoanei fizice.

Astfel, potrivit art.41-42 din *Codul civil*, minorul cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani beneficiază de capacitate de exercițiu restrânsă, exercitându-și drepturile și asumându-și obligațiile cu încuviințarea reprezentantului legal, în condițiile prevăzute de lege.

Prin derogare de la acest regim general, art. 661 din *Legea nr. 95/2006* instituie deja anumite situații în care minorul poate exprima singur consimțământul la actul medical, respectiv în caz de urgență sau în materia serviciilor privind sănătatea sexuală și reproductivă.

În doctrină², s-a arătat că dispozițiile art. 661 din *Legea nr. 95/2006* configurează o veritabilă capacitate specială de exercițiu în materia dreptului medical, distinctă de regimul general reglementat de *Codul civil*, justificată de necesitatea asigurării accesului efectiv la servicii medicale și de particularitățile raportului juridic dintre pacient și furnizorul serviciilor medicale. Totodată, s-a evidențiat faptul că actuala redactare a art. 661 ridică deja dificultăți de interpretare în raport cu normele dreptului comun, întrucât nu distinge între diferitele categorii de minori și între diferitele grade de capacitate de exercițiu recunoscute de *Codul civil*.

¹ ...privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

² <https://lege5.ro/gratuit/gm3domzsgu3a/capacitatea-de-exercitiu-a-pacientului-minor>

În acest context, apreciem că soluția legislativă propusă, prin care se recunoaște minorului care a împlinit vârsta de 16 ani posibilitatea de a consimți singur la servicii de evaluare psihologică clinică, consiliere psihologică și psihoterapie, ar trebui însoțită de justificări suplimentare cu privire la natura juridică a acestei prerogative.

Din redactarea textului nu rezultă dacă legiuitorul urmărește instituirea unei noi capacități speciale de exercițiu în domeniul sănătății mintale sau dacă intenționează doar să creeze o excepție punctuală de la regula consimțământului reprezentantului legal.

Or, lipsa unei delimitări clare între aceste două elemente este de natură să genereze incertitudine cu privire la întinderea capacității juridice recunoscute minorului și la raportul acesteia cu instituțiile consacrate de *Codul civil*.

De asemenea, art. II alin. (2) consacră dreptul minorului de 16 ani de a consimți singur la serviciile respective, în timp ce alin. (3) condiționează exercitarea acestui drept de „*evaluarea capacității cognitive*” efectuată de un psiholog cu drept de liberă practică. Or, dacă existența capacității de a consimți este condiționată de o evaluare individuală prealabilă, rezultă că împlinirea vârstei de 16 ani nu constituie prin ea însăși temeiul suficient pentru exercitarea dreptului, ceea ce contrazice soluția normativă instituită la alin. (2).

Se impune clarificarea relației dintre cele două alineate, respectiv dacă legiuitorul instituie o prezumție absolută de discernământ la împlinirea vârstei de 16 ani sau o prezumție relativă, condiționată de confirmarea capacității cognitive.

În consecință, se impune reanalizarea și clarificarea raportului dintre reglementarea propusă și normele generale privind capacitatea de exercițiu a minorului, astfel încât soluția legislativă să se integreze coerent în ansamblul legislației și să fie evitate dificultățile de interpretare și aplicare.

2. Textul propus prin prezenta inițiativă legislativă prezintă posibile vicii de neconstituționalitate constând în lipsa de accesibilitate, claritate și previzibilitate [art. 1 alin. (5) din *Constituție*], sens în care Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că „*legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție = claritate, precizie și previzibilitate. Normele juridice trebuie să aibă o redactare clară și predictibilă, astfel încât cetățeanul*

să își poată adapta conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita”³.

În acest sens, arătăm că:

a) Sintagma „*servicii de psihologie clinică, consiliere psihologică și psihoterapie*” nu este definită în cuprinsul legii și nu este raportată la cadrul normativ special care reglementează exercitarea profesiei de psiholog, respectiv *Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România*.

b) La art. II pct. 1, prin noul art. 16 alin. (2), se utilizează sintagma „*evaluare psihologică clinică, consiliere psihologică și psihoterapie*”, iar la alin. (3) se instituie condiția realizării unei „*evaluări a capacității cognitive*” de către un psiholog cu drept de liberă practică. Or, niciuna dintre aceste noțiuni nu este definită în cuprinsul proiectului și nici nu sunt corelate expres cu reglementările speciale care stabilesc conținutul și limitele competențelor profesionale în domeniul psihologiei.

c) Textul propus la art. II pct. 1, care completează art. 16 din *Legea nr. 46/2003* cu un nou alineat, alin. (3), nu precizează criteriile și metodologia utilizate pentru evaluarea capacității cognitive, efectele unei eventuale concluzii negative și nici regimul juridic al acestei evaluări.

d) La art. II pct. 2, care completează art. 22 din *Legea nr. 46/2003*, cu un nou alineat, alin. (2), utilizează expresiile „*risc iminent de autovătămare*”, „*vătămare a altor persoane*”, „*situații de abuz sever*” și „*suspiciunea rezonabilă a unei afecțiuni care impune intervenție medicală*”, fără ca acestea să fie definite. Or, aceste noțiuni trebuie cu atât mai mult definite cu cât ele însele constituie premisele legale pentru înlăturarea confidențialității relației terapeutice și pentru divulgarea unor date privind sănătatea persoanei.

În ceea ce privește sintagma „*situații de abuz sever*”, considerăm oportună eliminarea termenului „*sever*”, întrucât acesta poate intra în

³ Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012

contradicție cu dispozițiile *Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*.

Art. 89 alin. (3) prevede că *"Angajații instituțiilor publice sau private care, prin natura profesiei, intră în contact cu copilul și au suspiciuni asupra unui posibil caz de abuz, neglijare, înstrăinare părintească sau rele tratamente au obligația de a sesiza de urgență direcția generală de asistență socială și protecția copilului"*. Acest articol instituie obligația de sesizare a oricărei suspiciuni privind existența unui posibil caz de abuz, fără a condiționa această obligație de existența unei anumite severități a situației.

În consecință, apreciem ca fiind oportună introducerea unei formulări de tipul *"situațiile de abuz se raportează conform prevederilor legale în vigoare"*, în vederea asigurării coerenței legislative.

e) Art. II pct. 2 din inițiativa legislativă instituie obligația specialistului de a informa *"după caz, autoritățile competente"*, fără a identifica destinatarii acestei obligații.

3. Semnalăm că soluția legislativă propusă la art. III necesită reanalizare din perspectiva corelării cu dispozițiile *Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023*.

Astfel, prin textul propus pentru completarea art. 106 se instituie posibilitatea ca minorul care a împlinit vârsta de 16 ani să se adreseze, fără încuviințarea reprezentanților legali, cabinetelor de asistență psihopedagogică din unitățile de învățământ pentru servicii de consiliere școlară și psihologică.

Or, această soluție legislativă nu este corelată cu ansamblul reglementărilor cuprinse în *Legea nr. 198/2023*, care consacră participarea activă a părinților și reprezentanților legali la procesul educațional. Astfel, potrivit art. 3 lit. a) din lege, sistemul de învățământ are la bază valoarea colaborării cu familia, iar art. 3 lit. n) consacră *principiul participării și responsabilității părinților/reprezentanților legali în exercitarea responsabilităților privind creșterea, îngrijirea, dezvoltarea și educarea copiilor*.

De asemenea, art. 14 alin. (4) din *Legea nr. 198/2023* definește contractul educațional încheiat între unitatea de învățământ și părinți sau reprezentanții legali, document prin care sunt stabilite drepturile și obligațiile reciproce ale părților și este garantată participarea acestora la procesul educațional.

Art. 16 alin. (19) lit. c) din *Legea nr. 198/2023* reglementează existența cabinetelor de consiliere școlară și a serviciilor de suport psihopedagogic ca parte integrantă a sistemului educațional. Prin urmare, activitatea desfășurată în cadrul acestor structuri nu reprezintă exclusiv o relație individuală între elev și consilier, ci face parte din mecanismele instituționale de sprijin educațional și socio-emoțional organizate de unitatea de învățământ. În aceste condiții, din reglementarea propusă nu rezultă care este raportul dintre dreptul minorului de a beneficia în mod autonom de servicii de consiliere și drepturile ori obligațiile de informare care incumbă unității de învățământ și personalului de specialitate față de părinți sau reprezentanții legali.

Totodată, observăm că soluția nu este corelată cu dispozițiile art. II din proiect, care reglementează deja posibilitatea minorului care a împlinit vârsta de 16 ani de a beneficia în mod autonom de evaluare psihologică clinică, consiliere psihologică și psihoterapie.

Față de cele învederate, la art. III, pentru alineatul nou introdus la art. 106 alin. (1) din *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*, propunem următoarea formulare:

”(1¹) Elevii care au împlinit vârsta de 16 ani au dreptul de a solicita și beneficia de asistență și consiliere psihopedagogică/consiliere psihologică oferite de profesorul consilier școlar, respectiv profesorul psiholog, fără a fi necesar acordul prealabil al părinților/tutorilor/reprezentanților legali.”

4. Din punct de vedere redacțional și al respectării normelor de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr. 24/2000*, apreciem că inițiativa legislativă necesită reanalizarea mai multor aspecte.

a) În ceea ce privește titlul legii, semnalăm că acesta nu reflectă în mod corespunzător obiectul și amploarea intervenției legislative. Astfel, propunerea analizată nu vizează exclusiv completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*, ci intervine și asupra *Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003* și a *Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023*. În aceste condiții, în conformitate cu art. 41 alin. (5) din *Legea nr. 24/2000*, titlul trebuie reformulat astfel încât să

reflecte evenimentul legislativ realizat, respectiv completarea mai multor acte normative⁴.

b) Cu privire la art. II și III, observăm că soluțiile legislative sunt redactate cu nerespectarea regulilor privind exprimarea evenimentului legislativ, respectiv completarea, prevăzute la art. 60 din *Legea nr. 24/2000*. Prin urmare, după indicarea textului în care se introduce noul alineat este reprodus și conținutul alineatului existent, deși acesta nu face obiectul intervenției legislative. Întrucât inițiativa legislativă realizează o completare, iar nu o modificare a textelor în vigoare, trebuie redat exclusiv conținutul normelor nou-introduse, utilizând formula consacrată de *Legea nr. 24/2000*. Totodată, formularea „se introduce un nou alineat nou” este improprie și trebuie eliminată redundanța.

c) Referitor la art. IV, apreciem că norma este lipsită de claritate, întrucât nu rezultă care sunt normele metodologice avute în vedere și nici actele prin care acestea au fost aprobate. Potrivit art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, actele normative la care se face referire trebuie individualizate prin toate elementele necesare identificării lor. În consecință, textul trebuie reformulat prin indicarea expresă a actelor normative subsecvente ce urmează a fi modificate sau completate.

d) Cu privire la art. V, semnalăm că soluția legislativă propusă este neclară și nu permite identificarea efectelor juridice urmărite. Norma instituie o derogare de la art. 10 alin. (2) din *Legea nr. 198/2023*, însă nu explică raportul dintre dispoziția derogatorie și termenul de intrare în vigoare al legii analizate.

Or, data intrării în vigoare a unei legi este guvernată de dispozițiile art. 78 din *Constituția României* și de art. 12 din *Legea nr. 24/2000*, iar nu de normele privind intrarea în vigoare a altor acte normative. În aceste condiții, se impune reanalizarea textului și reformularea acestuia într-o manieră care să permită determinarea cu precizie a momentului producerii efectelor juridice.

e) Denumirea autorității publice „*Ministerul Educației*” trebuie înlocuită cu denumirea, „*Ministerul Educației și Cercetării*”, astfel cum prevede art. 7 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2024*⁵.

⁴ „*Lege pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, a Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003 și a Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023*”

⁵ *privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului